

NVE

Postboks 5091 Majorstuen

0301 Oslo

Vår ref.

Deres ref.

201202673-35

Ansvarlig advokat

Brekken Ola

Oslo, 27. januar 2016

**BLÅFALL AS – TILLATELSE TIL EIMA KRAFTVERK I EIMA I HOL KOMMUNE I
BUSKERUD - KLAGE**

Det vises til oversendelse av vedtak ved brev fra NVE 16. desember 2015.

1. Innledning

NVEs vedtak om å gi Blåfall AS tillatelse til utbygging av Eima kraftverk påklages med dette til Olje- og energidepartementet på vegne av Monique Aas Hertzberg, eier av gnr 66 bnr 66 og Kirsten Rytter, eier av gnr 66 bnr 472 i Hol kommune. Begge eiendommer grenser til Eima nedenfor inntaksdammen og berøres ved fraføring av vann og utnyttelse av fall.

Det bes om oppsettende virkning av klagen, slik at det ikke foretas noen inngrep i eller rundt Eima før saken er endelig avgjort. For ordens skyld bemerkes at det ikke er inngått avtale mellom utbygger og klagerne som gir Blåfall AS rett til å iverksette utbyggingen.

2. Rettslig utgangspunkt

Spørsmålet om adgangen til å gi konsesjon til bygging av vannkraftverk, reguleres av vannressursloven § 25. Konsesjon kan bare gis dersom «fordelene ved tiltaket overstiger skader og ulemper for allmenne og private interesser som blir berørt i vassdraget.» Det følger av bestemmelsens andre ledd at dersom tiltaket er av varig karakter eller av andre grunner kan få langsiktige virkninger, skal kravet i første ledd være oppfylt på lengre sikt. Om konsesjon skal gis, beror på en helhetsvurdering av fordeler og ulemper ved en utbygging.

Det gjøres gjeldende at NVE har tolket og anvendt loven feil når det er gitt konsesjon i denne saken. NVE konkluderer med at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser. Vi er uenige i dette og mener det er dokumentert at utbyggingen ikke kan gjennomføres uten å komme i konflikt med forhold som berører

landskap, friluftsliv og arts mangfoldet i og rundt Eima. Disse forholdene er ikke tilstrekkelig dokumentert, og er ikke hensyntatt i tilstrekkelig grad. Vi mener at den samlede belastningen er mangelfullt utredet, og i svært liten grad blir ivaretatt i NVEs vedtak om å tillate bygging. De samlede ulempene er etter vårt syn av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. Avbøtende tiltak vil ikke være tilstrekkelig i denne saken for å avdempes tiltakets negative konsekvenser. Vi mener videre at vedtaket bryter med føringene som er gitt i Olje – og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk.

NVE har dessuten begått saksbehandlingsfeil, som må føre til opphevelse av vedtaket.

3.1 Saksbehandlingsfeil

Det følger av forvaltningsloven § 17 at forvaltningen har et selvstendig ansvar for å påse at saken er godt nok opplyst og de berørte parter skal gis anledning til å gi uttalelse før vedtak fattes.

Etter vannressursloven kapittel 3 samt Olje- og energidirektoratets retningslinjer for utbygging av vannkraftverk, skal berørte parter gis anledning til å uttale seg. Klagerne ga uttalelse til den første søknaden fra Blåfall AS, der rørgate og kraftstasjon hadde en annen plassering. Hverken advokatfirmaet Haavind eller klagerne ble orientert om at det ble sendt inn en ny søknad, før man ble oppmerksom på at det skulle holdes befaringsforhør før vedtak ble fattet sommeren 2015. Klagerne fikk således ikke anledning til å avgi uttalelse til søknaden før det ble fattet vedtak, og uttalelsen til den første søknaden ligger ikke ved saken. Innvendingene mot utbyggingen som ble gjort gjeldende, gjaldt ikke bare det konkrete prosjektet, men i enda større grad de generelle negative virkninger av en utbygging av Eima.

I e-post og brev 31. august 2015 ble det sendt brev fra advokatfirmaet Haavind til NVE, med innvendinger mot utbyggingen av Eima. Heller ikke denne uttalelsen er en del av saksdokumentene, og er dermed ikke tatt hensyn til ved vurderingen av om konsesjon skulle gis. Det er en klar saksbehandlingsfeil at klagerne ikke ble opplyst om at det ble sendt inn ny konsesjonssøknad og gitt anledning til å avgi uttalelse til denne, til tross for at eiendommene blir direkte berørt av utbyggingen ved fraføring av vann og utnyttelse av fallrettigheter. Det vises i denne sammenheng til brev fra advokatfirmaet Haavind av 31. August 2015 til NVE, **bilag 1**. Brevet ble ikke besvart og er heller ikke nevnt i vedtaket.

Det følger av NVEs egen orientering at høringsuttalelser er viktige for NVEs vurdering om konsesjon skal gis. Det foreligger dermed flere saksbehandlingsfeil som i sum medfører at vedtaket er ugyldig, jf. forvaltningsloven § 41.

3.2 Fiske

Det fremgår av Olje – og energidepartementets retningslinjer at sannsynligheten for at det oppstår konflikter med fiskeinteressene, øker for prosjekter som berører vassdrag med mindre fall. Eima vil som en følge av utbyggingen, få sterkt redusert vannføring. Redusert vannføring vil dermed også ha betydning for fisk og andre arter som lever i Eima. NVE påpeker selv at næringsgrunnlaget for fugl vil forringes som følge av utbyggingen. Hensynet til fisk og andre arter som er avhengig av vannføringen i vassdraget er ikke ivaretatt i vedtaket. Dette taler klart for at konsesjon ikke skal gis.

3.3 Landskap og friluftsliv

NVE skriver i vedtaket at tiltaket er en «*skånsom utbygging (...) som ikke er til hinder for friluftsliv og allmenn ferdsel*».

Denne påstanden er ikke riktig, slik også Hol kommune, Fylkesmannen i Buskerud og Naturvernforbundet i Buskerud mener. Av Fylkesmannens uttalelser fremgår det at Eima er en av få sideelver i Hallingdal som er uberørt av menneskelig aktivitet. Også Blåfall AS påpeker konsekvensene av utbyggingen, da det uttales i søknaden, også sitert i NVEs vedtak, at tiltaket vil «*reducere opplevelsesverdiene*»

Utbygging medfører dermed en forringelse av naturopplevelsen som Eima i dag representerer. Utbyggingen hindrer friluftslivet ettersom man ikke lenger får opplevelsen av uberørt natur.

NVE hevder videre at det er «*først og fremst i perioder med høy vannføring at Eima fremstår som et verdifullt landskapselement av lokal betydning*». Det er ikke riktig. Eima fremstår ikke kun som et verdifullt landskapselement i perioder med høy vannføring: Eima er et verdifullt landskapselement året rundt. Den uberørte naturen er unik, og gir i sin uberørte tilstand et dynamisk inntrykk av hvordan en norsk elv utvikler seg gjennom årstidene. Et resultat av inngrepet innebærer at Eima ikke lenger fremstår som et av få eksempler på uberørt, norsk sideelv og natur i Hallingdal.

Videre har Eima heller aldri så lav vannføring at det ikke er et «*verdifullt landskapselement*». Fossen har alltid vært der, og fallet, som er anslått til å være på en 15-20 meter, er et spektakulært syn året rundt, ikke kun når det er høy vannføring. Fraføring av vannet vil fjerne det spektakulære ved Eima og redusere vassdraget til en steinrøys med sterkt begrenset vannføring.

NVE hevder videre at opplevelsen av rennende vann fremdeles vil være tilstede etter utbygging, og at Eima fortsatt bli ivaretatt som en levende elv for dem som vil oppleve naturen. Heller ikke denne påstanden er holdbar. Eima er et turområde som benyttes i alle årstider. Området blir flittig benyttet av ikke bare hytteiere, men også av andre turgåere, herunder internasjonale turister. Når området benyttes for å få en unik landskapsopplevelse, vil ikke det avgjørende være om man fortsatt opplever «*rennende vann*», slik NVE hevder. Det avgjørende er om man opplever en uregulert, dynamisk elv i Hallingdal. Selv om det fortsatt vil være «*rennende vann*», vil dette være langt unna Eima i sin naturlige form, og realiteten vil være en skjemmende steinrøys med så reduserte vannmengder at steinrøysen fremstår som sterkt skjemmende i landskapet.

Dette har vi sett med Ustedøla, som renner ved siden av. Dersom det vil gis konsesjon til utbygging av Eima, vil det bli to sterkt regulerte elver i samme nærområde. Resultatet blir at man får sterkt skjemmende elementer på begge sider av veien.

Utbygging av Eima vil videre virke forstyrrende for naturopplevelsene og på sikt medføre redusert turiststrøm og reduserte reiselivsaktører og inntekter til lokalsamfunnet. Inngrepet vil ødelegge enhver bruk og glede av Eima, herunder som lokal bade- og fiskeplass. Området rundt Eima er mye brukt, blant annet til fritidsaktiviteter av både grunneiere, fastboende, hytteiere og andre, også elever fra toppidrettsgymnaset på Geilo. Dette kan man se tydelig ved stiene som er utviklet i terrenget. Mange er også merket, noe som viser at det er mye

brukte stier. Utbyggingsplanene vil dermed berøre mange og området vil miste et vesentlig element i friluftsverdiene det representerer. Det påpekes at Blåfall AS i sin søknad bruker et utdatert kart over turstiene i Hol kommune, se figur 50 på side 58. Det nåværende kartet på Hol kommunes nettsider viser flere stier i og rundt Eima som ikke vises på kartet som Blåfall AS benytter. Disse er blant annet de eneste som går til Hesteberget, Fjellstølhovda, Urundberget og fra Eima til Skarvranden og Prestholt. NVE har dermed benyttet seg av utdatert og uriktig informasjon ved å legge opplysningene fra Blåfall AS til grunn. Det oppdaterte kartet illustrerer utviklingen Hol kommune har når det gjelder å satse på turstier.

Hol kommune har fremholdt betydningen av at tiltaket ligger i nærheten av Hallingskarvet nasjonalpark, noe som NVE har avvist som følge av at inntaksdammen er tre kilometer fra nasjonalparkens yttergrense. Bortsett fra at NVE og Blåfall AS har lagt feil faktum til grunn - anleggets beliggenhet er nærmere 2 kilometer fra nasjonalparkens yttergrense - er tilnærmingen til temaet feil:

Eima utgjør et av få uberørte vassdrag man kan følge for å nå nasjonalparken. Utbyggingen vil således fjerne en av få muligheter for å nå Hallingskarvet nasjonalpark via en av få uberørte sideelver og uberørt natur. Det er derfor feil å si at utbyggingen samlet sett ikke resulterer i en reduisering av Hol kommunes rolle som nasjonalparkkommune. Opplevelsesverdien av området rundt Eima, og helt opp til Prestholt vil bli ødelagt i stor grad. Viktige landskapselementer, for eksempel fosser og stryk, som har stor betydning for landskapets karakter og særtrekk vil falle bort. Avbøtende tiltak kan ikke avhjelpe dette. Inngrepet vil i stor grad redusere opplevelsesverdien av det uberørte høyfjellsområde i og rundt Eima, som er et viktig moment i vurderingen, jf. Olje – og energidepartementets retningslinjer. Vi fremhever også at Eima ligger i nærheten av Hardangervidda nasjonalpark. NVE har ikke vurdert dette i tilstrekkelig grad og vurderingene er i alle tilfelle feil.

Konklusjonen er at NVE bygger på en uriktig oppfatning av konsekvensene for landskap og friluftsliv.

3.4 Biologisk mangfold

NVE uttaler at det ikke ble avdekket noen rødlistede arter i forbindelse med kartleggingen av biologisk mangfold, og at ingen av artene vil bli nevneverdig berørt av det omsøkte tiltaket på sikt. Det er åpenbart ikke dekning for uttalelsene.

I Hol kommunes konsekvensutredning for naturmiljø av desember 2014 ble det registrert tre rødlistede fugler innenfor planområdet, og 42 innenfor influensområdet. Hol kommune har således registrert rødlistede fuglearter, og Naturvernforbundet i Buskerud har fremholdt at det ikke er blitt foretatt nok fra utbyggernes side for å få dette spørsmålet avklart. Ettersom det finnes rødlistede arter i området er det mulig at det finnes rødlistede fuglearter også rundt Eima. Dette har ikke blitt tilstrekkelig undersøkt. Det som her er påpekt, sett i sammenheng med føre-var-prinsippet i naturmangfoldlovens § 8 første punktum, taler sterkt for at konsesjon ikke bør gis. Grunnloven § 112, som er et viktig uttrykk for at natur skal bevares, taler også for at konsesjon ikke gis, og er et viktig moment i helhetsvurderingen.

Blåfall AS foretok sine undersøkelser i august 2011 i løpet av bare to dager, jf søknaden side 20. Dette var tre år før Hol kommune foretok sin utredning hvor det ble registrert rødlistede fuglearter i nærområdet. Det betyr at NVEs konklusjon når det gjelder rødlistede arter også

her er basert på utdatert og uriktig informasjon. Dette taler ytterligere for at det ikke er foretatt nok for å få spørsmålet opplyst.

Norges nasjonalfugl, fossekallen, er avhengig av rennende vann året rundt, og trives godt ved fosser og stryk. Dette fremgår av NVEs vedtak, men det er ikke tatt tilstrekkelig hensyn til bevaring av et viktig leveområde for fossekallen i helhetsvurderingen. Fossekallen er således truet av en utbygging, noe som taler ytterligere imot at det skal gis konsesjon.

Det fremgår på NVEs nettsider at det er gitt konsesjon til 4 vannkraftverk i perioden 2014 til 2015. Gjenværende naturtyper må derfor gis økt beskyttelse mot inngrep. NVE har dermed ikke lagt til grunn en riktig forståelse og anvendelse av naturmangfoldloven § 10 ved å gi konsesjon i denne saken.

NVE hevder videre at det biologiske mangfoldet vil bli ivaretatt med avbøtende tiltak, som minstevannføring og etablering av hekkeplasser for fossekallen. NVEs vedtak innebærer at det ikke er utøvd tilstrekkelig varsomhet, både fordi de avbøtende tiltakene ikke kompenserer for inngrepene, og fordi et det ikke iverksettes avbøtende tiltak for andre arter, eksempelvis fisk.

Det er ikke vedtatt avbøtende tiltak som beskytter potensielle rødlistede fuglearter i denne saken. NVE har derfor lagt for liten vekt på den samlede belastningen ved å tillate inngrepet. Dette må tillegges større vekt i helhetsvurderingen.

3.5 Hydrologiske virkninger av utbyggingen

Vannføringsdataene for Eima er hentet fra en kort periode, noe som begrenser vekten som kan legges på disse dataene. Også når det gjelder variasjonen i vannføringen over året, er således tallene som er lagt til grunn beheftet med betydelig usikkerhet. Det foreligger dermed en undervurdering av variasjonene. Dette taler ytterligere for at saken ikke er godt nok opplyst, jf forvaltningslovens § 17, og at konsesjon ikke skal gis.

I vedtaket side fremgår at det etter NVEs syn vil være 81 dager hvor vannføringen vil være for liten til at det kan produseres kraft. Dette taler også etter vårt syn mot at konsesjon gis. Selv om det skulle være ønskelig fra et nasjonalt politisk ståsted å satse på fornybar energi, mener vi at det ikke er dokumentert et reelt kraftbehov som vil ivaretas gjennom en eventuell utbygging av Eima.

Hol kommune har i sin vurdering konkludert med at fordelene av å gi konsesjon ikke er større enn ulempene for natur og brukerinteresser. En del av denne vurderingen er de hydrologiske virkningene. Kommunens oppfatning må tillegges betydelig vekt. Hol kommune står nærmest til å vurdere de samlede konsekvenser av utbyggingen og har med bred politisk oppslutning gått imot at konsesjon gis.

NVE har videre ikke vurdert hvilken effekt kraftverket vil ha på grunnvannet i området. Det vises til sivilingeniør Bjørn Frengstads doktoravhandling i 2002 ved NTNU om *"Naturlig kjemisk drikkevannskvalitet i bergborede grunnvannsbrønner."* Flere fastboende og hytteeiere i området, blant annet gnr 66 bnr 66, har boret etter slikt grunnvann, altså bergborede grunnvannsbrønner, som det er tale om i doktoravhandlingen.

Konklusjonen til Frengstad er blant annet at *"grunnvann i fjell beveger seg i sprekker og påvirkes blant annet av bergartenes og sprekkemineraleenes kjemiske sammensetning"*. I NVEs vedtak har det ikke blitt vurdert hvor stor rolle Eima spiller på bergartenes og sprekkemineraleenes kjemiske sammensetning og påvirkning i grunnvannet. Det er etter vårt syn ikke vurdert at et kraftverk ikke vil ha noen innvirkning på det grunnvannet som eksisterer i området rundt Eima. En reduksjon av Eimas friske fjellvann kan for eksempel resultere i at andre faktorer, som at bergartenes og sprekkemineraleenes kjemiske sammensetning, får en mer dominant rolle i drikkevannet enn det vi ser i dag. Utbygging av Eima kan derfor føre til at vannet det er boret etter, ikke kan drikkes.

I tillegg er kartet som Blåfall AS bruker, se søknaden side 15, utdatert. Kartet inneholder ikke et riktig bilde av grunnvannet slik det ser ut i dag. Nasjonal Grunnvannsdatabase har ikke oppdatert sine kart etter at blant annet gnr 66 bnr 66 gjorde godkjente inngrep da det ble boret etter grunnvann i september 2004. Grunnvannet gnr 66 bnr 66 henter vann fra er ikke på kartet. Dette innebærer at Blåfall AS sin søknad er basert på feilaktig og utdatert informasjon.

Søknaden inneholder heller ingen vurdering av hvilken rolle sterkt redusert vannføring i Eima kan få på kvaliteten på grunnvannet. Vurderingen av virkningen på grunnvannet i søknaden er også på dette punkt motstridende: Det sies først at grunnvannstanden vil *"marginalt berøres"*, før det uttales at grunnvannet vil *"høyst sannsynlig ikke berøres"*. Denne påstanden er imidlertid ikke dokumentert eller vurdert nærmere av verken Blåfall AS eller NVE.

Som en følge av både mangelfull og feilaktig utredning har NVE lagt feil informasjon til grunn. Naturmangfoldlovens § 8 fastslår at offentlige beslutninger "som berører naturmangfoldet skal bygge på vitenskapelig kunnskap om (...) effekten av påvirkninger". NVE har ikke vurdert hvilken påvirkning det ytre tiltaket vil få på grunnvannet. Dette taler imot at konsesjon blir gitt.

Sivilingeniør Marian Morris ved NTNU har i sin doktorgrad av 1995 skrevet om geoelektriske undersøkelser av grunnvann. Det påvises her blant annet hvordan ytre, menneskeskapte faktorer påvirker jorden, og med dette grunnvannet. Selv de minste menneskeskapte tiltak kan påvirke grunnvannet. Dette taler ytterligere for at det burde blitt foretatt en undersøkelse på dette punktet.

De påpekte forhold ved tiltaket er ikke tilstrekkelig utredet. Det utgjør en saksbehandlingsfeil etter forvaltningslovens § 17 og fører til at beslutningen heller ikke i tilstrekkelig grad bygger på *"vitenskapelig kunnskap om (...) effekten"* av påvirkningen, jf naturmangfoldlovens § 8 første ledd første punktum. Det foreligger ikke tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket har på forholdene i og rundt grunnvannets kjemiske sammensetning og kvalitet. Føre-var-prinsippet etter naturmangfoldlovens § 9 vil derfor måtte tillegges vekt.

3.6 Lokal motstand

NVE har i tidligere vedtak vektlagt lokal motstand mot utbygging. Det fremgår ikke av NVEs vedtak at dette er vurdert eller er tatt tilstrekkelig hensyn til.

Både Hol Kommune, Fylkesmannen i Buskerud og Naturvernforbundet i Buskerud er i mot utbygging av Eima. Hol kommune er av den oppfatning at ulempene for natur og brukerinteresser ved utbygging er klart større enn fordelene med ny kraftproduksjon. Fylkesmannen i Buskerud viser blant annet til at utbygging vil medføre tap av mangfold og akvatisk uberørt vannmiljø. Naturvernforbundet i Buskerud peker blant annet på at skadevirkningene på det biologiske mangfoldet vil være store.

Klagerne representerer også lokale interesser, med eiendommer som grenser inntil Eima og tilknytning til området i mer enn 100 år. Familiene bruker elven mye både til rekreasjon og fiske.

Blåfall AS har fremholdt at de har inngått avtaler om fallrettigheter med flere av grunneierne, samt at de forhandler med de resterende grunneierne. Dette er feil, idet klagerne har gjort det klart at de ikke ønsker å inngå en slik avtale. Vi viser til **bilag 1**, der det fremgår at Blåfall AS ga positivt uriktige opplysninger om hvem det var inngått avtale med. Det må etter dette legges til grunn at det ikke er inngått avtale med berørte grunneiere.

Vi står derfor igjen med grunneiere som er for tiltaket. På den annen side er det et samlet kommunestyre, som representerer øvrige innbyggerne, som er imot tiltaket. En så sterk lokal motstand, samt hensynet til kommunal autonomi, burde vært vektlagt i større grad enn det NVE har gjort.

Vi deler ikke NVEs syn om at kraftverket vil kunne bidra til økt bosetting. Det foreligger ingen dokumentasjon som underbygger denne påstanden.

4. Oppsummering/virkninger i sum

Vedtaket inneholder ingen vurdering av den samfunnsøkonomiske virkning av tiltaket. Produksjon fordelt på vinter- og sommerkraft er nevnt, og det er uttalt under avsnittet om samfunnsmessige virkninger på side 14, at tiltaket vil gi inntekter til søker og grunneiere og generere skatteinntekter, uten at dette er underbygget nærmere. En uttalelse som denne krever en analyse av kraftverkets lønnsomhet, basert på konkrete opplysninger om prosjektet og påregnelig fremtidig kraftpris samt en vurdering av kontrakten mellom grunneierne og Blåfall AS om forventede inntekter på grunneiernes hånd. Når en nærmere analyse mangler, kan ikke konsesjonsmyndighetene bygge på at vannkraftutbyggingen gir en positiv inntektsstrøm søker, grunneierne og kommunen. Den må i så fall også kvantifiseres, for at inntektene skal kunne veies mot skadevirkningene av utbyggingen, som er klart dokumentert.

Eventuelle økonomiske uttelling for søker og grunneierne må således vurderes opp mot de skadevirkninger utbyggingen gir, for at man skal kunne komme til en konklusjon i spørsmålet om tiltaket gir samfunnsmessige fordeler etter den helhetsvurdering som skal foretas etter vannressursloven § 25.

Klagerne gjør gjeldende at det ikke kan vises til positive virkninger av utbyggingen, som oppveier de negative konsekvensene.

5. Avslutning

På bakgrunn av ovennevnte bes det om en fornyet vurderingen av konsesjonssøknaden, og at konsesjon for Eima vannkraftverk avslås. Alternativt bes det om at klagen oversendes Olje – og energidepartementet for overprøving.

Det tas forbehold om ytterligere innlegg i klagesaken.

Med vennlig hilsen

Advokatfirmaet Haavind AS

Ola Brekken

advokat MNA

o.brekken@haavind.no

NVE- konsesjonsavdelingen
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

BILAG

1

DERES REF.

VÅR REF.
2632516/1

ANSVARLIG ADVOKAT
BREKKEN ØLA

DATO
OSLO, 31. AUGUST 2015

BLÅFALL AS – SØKNAD OM KONSESJON FOR BYGGING AV SMÅKRAFTVERK I EIMA, HOL KOMMUNE, BUSKERUD

Blåfall AS sendte søknad om utbygging av Eima 11. april 2012. Advokatfirmaet Haavind avga uttalelse til søknaden 6. mai 2013 på vegne av eiendommene gnr 66 bnr 65, 66 og 472 i Hol kommune.

Bilag 1: Brev fra Haavind 6. mai 2013 (uten bilag)

Vi ble fredag den 28. august 2015 gjort oppmerksom på at det skal avholdes befaringsanledning ny søknad om konsesjon fra Blåfall AS om utbygging av det samme vassdraget.

Vi har ikke blitt orientert om den nye konsesjonssøknaden fra Blåfall AS eller NVE og er ikke tatt med på høringen.

Verken våre klienter eller Haavind har blitt varslet om befaringsanledningen før i slutten av forrige uke, og ingen har anledning til å møte. Dette utgjør saksbehandlingsfeil, som vil kunne ha betydning for gyldigheten av et eventuelt vedtak om å gi konsesjon.

Som det fremgår av uttalelsen av 6. mai 2013, har våre klienters eiendommer fallrettigheter i Eima. Det er ikke inngått avtale med dem om utnyttelse av fallrettighetene. Selv om det er foretatt omprosjektering, blir eiendommene sterkt berørt ved utbyggingen. Det vises til bilag 1 side 2.

Våre klienter fastholder sine sterke innvendinger mot utbyggingen og ber om at NVE avslår søknaden.

Vi forutsetter å bli orientert om den videre saksgang. orutsetter å bli orientert om den videre

MED VENNLIG HILSEN

ADVOKATFIRMAET HAAVIND AS

Ola Brekken
Advokat (H) MNA

(o.brekken@haavind.no)

NVE- konsesjonsavdelingen

Postboks 5091 Majorstua

0301 OSLO

DERES REF.

VÅR REF.
2632516/1

ANSVARLIG ADVOKAT
BREKKEN OLA

DATO
OSLO, 6. MAI 2013

**BLÅFALL AS – SØKNAD OM KONSESJON FOR BYGGING AV SMÅKRAFTVERK I
EIMA, HOL KOMMUNE, BUSKERUD**

Det vises til konsesjonssøknad fra Blåfall AS datert 11. april 2012.

Advokatfirmaet Haavind AS ved advokat Ola Brekken representerer eierne av eiendommene gnr 66 bnr 65, 66 og 472 i Hol kommune, som alle berøres av søknaden om konsesjon.

I pkt 2.5 Arealbruk og eiendomsforhold på side 15 i søknaden heter det:

"Grunneiere som har fallrettighetene i Eima har inngått avtale med Blåfall AS om utbygging av elva. Blåfall betaler leie til grunneiere og fallrettshavere i leieperioden. Grunneiere og rettighetshavere er angitt i vedlegg 7."

Korrekt henvisning er vedlegg 6, som er inntatt på side 38 i søknaden. I vedlegget er gnr 66 bnr 65, 66 og 472 oppgitt som berørte grunneiere og rettighetshavere som Blåfall AS har inngått avtale med. Det er positivt uriktig. Det foreligger ingen avtale.

Eierne av de nevnte eiendommer er eiere av fallrettigheter i Eima. Det vises til:

Bilag 1: Notat 21. mars 2012 med bilag

I tillegg går rørgaten over gnr 66 bnr 65 og 472, se søknaden side 10. Kraftstasjonen og veien frem til den er plassert på gnr 66 bnr 472, se søknaden side 11 og 12. Midlertidig anleggsvei går over gnr 66 bnr 65. Det foreligger ingen avtale om disse anleggene.

Representanten for Blåfall AS ga i 2012 uttrykk for at andre grunneiere i området, som ønsker utbygging av vassdraget, ville gå til jordskifteretten for å få avklart om eierne av gnr 66 bnr 65, 66 og 472 har de rettigheter som fremgår av notatet fremlagt som bilag 1. Når det ikke har skjedd, har eierne funnet det nødvendig å gjøre NVE kjent med situasjonen:

Fallrettighetene som omfattes av søknaden er omstridt, og det er gitt uriktige opplysninger om at det foreligger avtaler med eierne av gnr 66 bnr 65, 66 og 472.

Eierne ønsker ikke å inngå avtale om utbygging med Blåfall AS. Utbyggingen vil fjerne den vesentlige del av vannføringen i vassdraget, som er det sentrale og mest verdifulle element i landskapsbildet der eiendommene ligger. Eima et av de få gjenværende vassdrag i Hol kommune som ikke er berørt av utbygging. Nedbørfeltet omfatter store deler av Hallingsskarvet nasjonalpark, og det vil være av stor betydning at vassdraget holdes intakt og fritt for utbygging.

Eier av gnr 66 bnr 472 blir særlig sterkt berørt ved bygging av rørgate, kraftstasjon og midlertidig og permanent adkomstvei. Denne delen av eiendommen grenser ned til elvemøtet og er ikke bebygget. De betydelige inngrepene nær vassdragene bør ikke tillates, jf plan- og bygningsloven § 1-8.

Søknaden med vedlegg gir inntrykk av at området der utbyggingen skal finne sted er lite brukt. Det er feil. Området brukes mye til fritidsaktiviteter både av grunneiere, fastboende, hytteeiere og av andre, blant annet ungdom fra toppidrettsgymnaset. Dette fremgår tydelig ved de stier som er utviklet i terrenget. Stedet er også et utgangspunkt for kryssing av elven for videre ferdsel opp til Nordmannsslepa og Biskoyatjernet.

Det er heller ikke riktig at få fortidsminner vil bli berørt. Det finnes mange fredede "kullminer" i området. Videre finnes rester etter gammel vannmølle og en steinhytte/løe fra 1800-tallet på det stedet der kraftstasjonen er tenkt plassert.

Konsekvensutredningen av naturforhold fremstår mangelfull og er gjort etter et meget kortvarig besøk. Det finnes både dyr, fugler og sommerfugler i området, som ikke kan ses å være tilstrekkelig vurdert i utredningen.

Det er ikke lagt vekt på de støyulempen anlegget skaper. Eierne har foretatt befarings av kraftverket som Blåfall AS har bygget ved Rallarveien og merket seg høye støynivået fra anlegget. Det vil åpenbart være til stor sjenanse for så vel grunneier der kraftverket skal plasseres som naboer og for nevnte øvrige brukere av området.

Anlegget ved Rallarveien anskueliggjør også de store naturinngrepene som vil finne sted, både ved selve kraftverket og ikke minst ved de store inngrep som vil komme i rørtraseen og berøre et stort antall fastboende og hytteeiere.

Det er grunn til å understreke at utbyggingen av kraftverket vil berøre eierne av gnr 66 bnr 65, 66 og 472 i stor grad, og i tilsvarende liten grad berøre de grunneiere som står bak søknaden. og som til dels vil ha stort økonomisk utbytte av et prosjekt.

På bakgrunn av det som er anført ovenfor, bes NVE om å avslå søknaden.

MED VENNLIG HILSEN
ADVOKATFIRMAET HAAVIND AS

Ola Brekken
Advokat MNA

(o.brekken@haavind.no)